

PROCÉS PARTICIPATIU DEL PLA EUROPA

Debat del 07/03/2019

Migracions i perspectiva interculturalista

LES MIGRACIONS A LA UE: UN VALOR AFEGIT, UN DEURE EUROPEU O UNA AMENAÇA?

El problema de plantejar la possibilitat que les migracions puguin ser considerades com a amenaça ja diu molt de la societat en la qual estem vivint. Migrar és un dret universal, reconegut a l'article 13 de la Declaració Universal dels Drets Humans: "Tota persona té dret a sortir de qualsevol país, fins i tot del seu propi, i de retornar-hi" i sustentat per tots els països que l'han signat. De la mateixa manera, la Declaració Universal dels Drets Humans recull que "tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat".

Ens trobem en un moment crític per a la defensa dels drets i llibertats de les persones, de totes, independentment del seu estatus o origen. En l'actualitat, i contra tot pronòstic, hem normalitzat discursos i situacions que no són "normals", que són completament inacceptables i que mai hauríem d'haver donat per bons. I no només les hem normalitzat, sinó que sembla que, en termes generals, fins i tot ens hi hem acostumat.

Jo vinc aquí en representació d'*Open Arms*, una resposta ciutadana a una inacció deliberada per part d'autoritats, administracions, governs... de la seva responsabilitat com a defensors dels drets i llibertats de la ciutadania. De tota.

Nosaltres vam començar a operar a Grècia al setembre del 2015 i des de llavors hem aconseguit rescatar d'una mort segura unes 60.000 persones al Mediterrani, en dues rutes, primer a Grècia i després al Mediterrani central, la ruta més mortífera del món. A més, hem iniciat projectes als països d'origen de moltes de les persones que migren, per transmetre'ls els perills que existeixen actualment en la migració irregular i també dotar-les d'oportunitats i de coneixement per a tenir alternatives a emprendre aquest viatge.

Jo personalment formo part de l'organització des de fa més de dos anys i mig, i amb aquest temps hem demostrat la nostra agilitat a adaptar-nos a noves situacions, però sobretot hem trencat tots els límits possibles de la incredulitat. Si a mi fa dos anys i mig m'haguéssiu explicat que ens trobaríem avui aquí, que jo us estaria explicant que tenim un vaixell perfectament equipat i que ha demostrat sobradament que pot fer tasques d'observació i vigilància al Mediterrani, que pot arribar allà on no arriba ningú per tal de defensar el dret més bàsic de tots: la vida, aturat i bloquejat a pocs metres d'on estem ara, al port de Barcelona, per decisions purament polítiques, no m'ho hagués cregut mai. I no m'ho hagués cregut perquè no té cap sentit que el comptador de morts al mar vagi cada dia, hora, minut i segon augmentant, i que qui tenim recursos i coneixement per a fer-hi front ens veiem perseguits, judicialitzats i bloquejats.

No és normal i nosaltres no ens hiensem acostumar. Seguirem com hem fet sempre, denunciant les vulneracions de drets humans vinguin d'on vinguin, explicant el que

passa, posant llum i altaveus allà on campanyes tendenciosament orquestrades hi volen per sempre silenci.